

Jesaja 62

- 1 Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem zal ik niet stil zijn, totdat haar gerechtigheid opkomt als een lichtglans, en haar heil als een brandende fakkel.
- 2 De heidenvolken zullen uw gerechtigheid zien en alle koningen uw luister; u zult met een nieuwe naam genoemd worden, die de mond van de HEERE bepalen zal.
- 3 U zult een sierlijke kroon zijn in de hand van de HEERE en een koninklijke tulband in de hand van uw God.
- 4 Tegen u zal niet meer gezegd worden: verlatene, en tegen uw land zal niet meer gezegd worden: woestenij, maar u zult genoemd worden: Mijn welgevallen is in haar, en uw land: getrouwde; want de HEERE verlangt naar u, en uw land zal getrouwd worden.
- 5 Want zoals een jongeman trouwt met een jonge vrouw, zo zullen uw kinderen trouwen met u; zoals een bruidegom zich verblijdt over zijn bruid, zo zal uw God Zich over u verblijden.
- 6 Op uw muren, Jeruzalem, heb Ik wachters aangesteld. Nooit zullen zij zwijgen, heel de dag en heel de nacht niet. U die het volk aan de HEERE doet denken, gun u geen rust.
- 7 Ja, geef Hem geen rust, totdat Hij Jeruzalem gegrondvest heeft en gesteld heeft tot een lof op aarde.
- 8 De HEERE heeft gezworen bij Zijn rechterhand en bij Zijn sterke arm: Nooit zal Ik uw koren meer geven als voedsel aan uw vijanden, en nooit zullen vreemdelingen meer uw nieuwe wijn drinken waarvoor u zich ingespannen hebt!
- 9 Maar wie het inzamelen, zullen het eten en de HEERE prijzen, en wie hem oogsten, zullen hem drinken in de voorhoven van Mijn heiligdom.
- 10 Ga door, ga door, de poorten door, bereid de weg voor het volk, verhoog, verhoog de gebaande weg, zuiver hem van stenen, steek een banier omhoog boven de volken.
- 11 Zie, de HEERE heeft het doen horen tot aan het einde der aarde: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw heil komt, zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.
- 12 Zij zullen hen noemen: het heilige volk, de verlostten van de HEERE, en u zult genoemd worden: Gezochte, Stad die niet verlaten is.

Omwille van Sion zal Ik niet zwijgen.

Ogenschijnlijk is het een klein verschil – een kleine of een grote i – maar de commentaren schrijven ‘ik’ met een kleine letter. Jesaja 62:1 *Omwille van Sion zal ik niet zwijgen*. Velen gaan er vanuit dat dat de profeet Jesaja aan het woord is. Ditmaal is het vermoedelijk nodig van de doorsnee mening af te wijken; ‘Ik’ moet met een grote letter worden geschreven. De HEERE Zelf is aan het woord. Belangrijk argument is vers 6 waarin de HEERE de wachters oproept deze boodschap over te nemen en bij God aan te dringen op de snelle uitvoering van Zijn plannen ten aanzien van Jeruzalem. Wanneer we de lijn doortrekken betekent dit dat de HEERE Zelf aan het woord is in de voorgaande verzen. God kan niet wachten totdat Hij met Jeruzalem tot zijn bestemming is gekomen. De HEERE is niet van plan Zich in te houden op dit punt. Hij heeft er altijd over. God kan Zijn mond niet houden als het gaat om de toekomst van Jeruzalem. Met alles wat in Hem is werkt de HEERE het plan uit om Jeruzalem de gerechtigheid te geven die het zal maken tot *een lichtstad op aarde*. *De gerechtigheid* hangt nauw samen met *het heil* dat God gaat schenken aan Zijn volk en aan deze wereld: God zal een Verlosser zenden door Wie Hij de gerechtigheid verwerft. Het is onze Heere Jezus Christus door wiens onschuldige lijden en sterven aan het kruis verzoening van de zonden en vernieuwing van het denken tot stand is gebracht, in beginsel voor ieder mens. Om die reden komt God met deze

boodschap. Het is door het geloof dat wij deel hebben aan Christus en al Zijn weldaden en het geloof wordt gewekt door het Woord van God, oftewel de boodschap van gerechtigheid en heil. Jesaja 62:1 *Omwille van Sion zal ik niet zwijgen, omwille van Jeruzalem zal ik niet stil zijn, totdat haar gerechtigheid opkomt als een lichtglans, en haar heil als een brandende fakkel.*

Totdat haar gerechtigheid opkomt als een lichtglans, en haar heil als een brandende fakkel.

De uitstraling van Jeruzalem zal groot zijn.

Tot aan het uiterste van de aarde zullen de volken het hoofd opheffen, inwoners zowel als koningen zullen – fysiek of in geestelijke zin – optrekken in de richting van Jeruzalem. Natuurlijk zal er geen licht zijn en ook geen fakkel die de stad goed laat uitkomen in deze wereld. Het is de gerechtigheid en het heil waar de volken en zelfs hun koningen deel aan krijgen. Daardoor krijgen we oog voor ‘het licht’ dat van Sion uitgaat. Het geloof maakt dat men zicht krijgt op de nieuwe en goede verhoudingen tussen God en de volken. Opmerkelijk is dat de oude naam *Sion* en *Jeruzalem* nog wel functioneren. Dat zal zijn om duidelijk te maken over welke stad het gaat. Feitelijk zal Jeruzalem van de nieuwe aarde echter een andere naam ontvangen. Het hangt allemaal samen met de diepgaande gunstige veranderingen – in gerechtigheid en heil – waar de stad deel aan gekregen heeft. Toen God Zijn verbond sloot met Abram en Sarai ontvingen zij ook een nieuwe naam: Abraham (Genesis 17:5) en Sara (Genesis 17:15). Ook Jakob heeft in de omgang met God een nieuw naam ontvangen; Israel. (Genesis 32:27,28) Ook de gelovigen van het nieuwe verbond ontvangen bij hun doop een nieuwe naam ‘a christian name’ zoals de Engelsen het zeggen; een doopnaam. Op de nieuwe aarde zal God de naam bekend maken die Hij voor ons in gedachten had. Openbaring 2:17 *Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Aan wie overwint, zal Ik van het verborgen manna te eten geven, en Ik zal hem een witte steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt.* De profeet Ezechiël mag honderd jaar later de nieuwe naam van de stad bekend maken. Ezechiël 48:35 *En de naam van de stad zal vanaf die dag zijn: DE HEERE IS DAAR.* Met deze NAAM wordt wel de essentie van het nieuwe Jeruzalem aangegeven. Het enige wat telt is natuurlijk dat God daar woont. Aan de ene kant blijft de band met het verleden bewaard. In de naam Sion en Jeruzalem herleeft het verleden van God met Zijn volk Israel en alle hoogte- en dieptepunten passeren de revue. Met de nieuwe NAAM is de plaats waar de HEERE woont meer verbonden met de toekomst en de nieuwe realiteit van het centrum van Israel en de volken te zijn. Jesaja 62:2 *De heidenvolken zullen uw gerechtigheid zien en alle koningen uw luister; u zult met een nieuwe naam genoemd worden, die de mond van de HEERE bepalen zal.*

Van 'Jeruzalem' naar 'De HEERE is daar'.

Sion wordt 'de kroon van de HEERE' genoemd en 'de koninklijke tulband'.

Opmerkelijk is dat de HEERE deze hoofddeksels niet op het hoofd draagt, maar in de hand heeft. Wat daarvan precies de reden is, is niet bekend al kent ieder de voorstelling van een persoon die met de hoed in zijn hoog opgeheven hand de overwinning viert. Het mag duidelijk zijn dat de HEERE heel wat te stellen heeft gehad met de stad Jeruzalem en het land Israel. In die zin staat *de hand* voor de krachtige arm en hand van de HEERE waarmee God reddend ingrijpt ten gunste van Zijn volk. Daarvan ook sprake is in vers 8 *De HEERE heeft gezworen bij Zijn rechterhand en bij Zijn sterke arm; Nooit zal Ik uw koren meer geven als voedsel aan uw vijanden.* God heeft op een gegeven moment Zijn verlossingsplan voor Israel en de wereld volledig ten uitvoer gebracht. Op dat moment houdt de HEERE 'het verlorene Jeruzalem' als een bekroning van Zijn werk in de hoogte. Jesaja 62:3 *U zult een sierlijke kroon zijn in de hand van de HEERE en een koninklijke tulband in de hand van uw God.* Het blijkt over de relatie te gaan van God met Zijn volk Israel. Die relatie was niet altijd goed, sterker hij was bij tijden heel slecht. Gedane zaken nemen geen keer. Wat is het geval? God had met Zijn volk een Verbond gesloten. Dat was bij de Berg Sinaï. De verbondsbeloften waren: Land en volk. De verbondseisen: de tien geboden. Exodus 20 en 34.

Sion wordt 'de kroon van de HEERE' genoemd en 'de koninklijke tulband'.

Herstel van het huwelijk als metafoor voor de toekomstige relatie van God met Israel.

Het had er – door de waarden van liefde en trouw – zoveel van weg dat een huwelijk naadloos als metafoor kon dienen. Maar dat huwelijk ging dus helemaal niet goed. Oorzaak, de overtreding van alle geboden en dan hebben we het nog niet over het eerste gebod '*U zult geen andere goden voor Mijn Aangezicht hebben.*' Exodus 20:3 Voor God voelt het nalopen van andere goden als *echtbreuk*. Die term valt dan ook. Zelfs het woord '*hoereren*' wordt hiervoor gebruikt, omdat het volk Israel het niet bij één andere god liet. De consequentie was dat de verbondsbeloften van *een eigen land en een groot volk* op het spel kwamen te staan. God heeft Zijn volk het land uitgezet. Het had er tijden veel

van weg of de relatie van God met Zijn volk was verbroken. Daar had het alle schijn van, al vraagt de HEERE bij zulke verwijten wel naar *de echtscheidingsbrief*. Het ging God aan Zijn hart: het volk in ballingschap en het land verwoest. Jesaja 62:4 *Tegen u zal niet meer gezegd worden: verlatene, en tegen uw land zal niet meer gezegd worden: woestenij*. Het deed de HEERE heel veel; niet alleen voor Zichzelf, maar ook voor Zijn volk. Feitelijk is God Zijn volk trouw gebleven, al heeft Hij wel gezegd dat het zo niet verder kon: Er moest *een nieuw verbond* komen. Het probleem van het volk zat diep. Ze deden niet alleen bepaalde zaken fout, maar ze zaten daarbij ook nog eens in foute zaken. We lagen verloren in schuld als in een moeras. God moest hen en ons er uit trekken, wilden we gered worden. God moest hun niet alleen hun ongerechtigheden vergeven, maar ook een nieuw hart geven, een nieuwe Geest in hun binnenste zodat ze vanuit een andere gezindheid zouden gaan leven. Wat houdt de HEERE veel van die mensen. De toekomstige relatie zou een grote verandering brengen. God had een welgevalen aan Zijn volk en met het land Israel is de HEERE bij wijze van spreken, getrouwd. Jesaja 62:4 *Maar u zult genoemd worden: Mijn welgevalen is in haar, en uw land: getrouwde; want de HEERE verlangt naar u, en uw land zal getrouwd worden*.

volk

Land

De HEERE heeft aan Zijn verbond *de verbondszegen* en ook *de verbondsvloek* verbonden.

God ziet het helemaal goedkomen tussen Hem en Zijn volk en tussen de het volk en het land. Het land kan er niet veel aan doen, wanneer het volk Zijn God verlaat. Toch laat God via het land aan Zijn volk weten hoe de vlag er voorstaat. De HEERE heeft namelijk aan Zijn verbond *de verbondszegen* en ook *de verbondsvloek* verbonden. Stond er een beloning op gehoorzaamheid en trouw aan het verbond, zo had het zeker repercussies wanneer het volk het lelijk zou laten afweten. Dat zou te merken zijn aan de huwelijken, oogsten van land en de worp van de dieren.

Verbondsvloek.

Delen uit Deuteronomium 28:14 t/m 40

Daarentegen zal het gebeuren, als u de stem van de HEERE, uw God, niet gehoorzaam bent door al Zijn geboden en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, nauwlettend te houden, dat al deze vervloekingen over u zullen komen en u zullen treffen: Vervloekt zult u zijn in de stad en vervloekt zult u zijn op het veld. Vervloekt zal zijn uw korf en uw baktrog. Vervloekt zal zijn de vrucht van uw schoot en de vrucht van uw land, de dracht van uw koeien en de jongen van uw kleinvee. Vervloekt zult u zijn bij uw thuiskomen, en vervloekt zult u zijn bij uw weggaan. Met een vrouw zult u in ondertrouw gaan, maar een andere man zal met haar slapen; een huis zult u bouwen, maar er niet in wonen; een wijngaard zult u planten, maar de vrucht ervan niet eten. Uw rund zal voor uw ogen geslacht worden, maar u zult er niet van eten; uw ezel zal van voor uw ogen weg geroofd worden en niet naar u terugkeren; uw kleinvee zal aan uw vijanden gegeven worden, en er zal geen verlosser voor u zijn. Een volk dat u niet kent, zal de vrucht van uw land en heel uw

arbeid opeten. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en uitgebuit worden. U zult veel zaad naar de akker brengen, maar weinig inzamelen, want de sprinkhaan zal het opvreten. Wijngaarden zult u planten en bewerken, maar u zult geen wijn drinken of iets verzamelen, want de worm zal het opeten. Olijfbomen zult u hebben in heel uw grondgebied, maar u zult u niet met olie zalven, want uw olijven zullen afvallen. Met een vrouw zult u in ondertrouw gaan, maar een andere man zal met haar slapen; een huis zult u bouwen, maar er niet in wonen; een wijngaard zult u planten, maar de vrucht ervan niet eten. Uw rund zal voor uw ogen geslacht worden, maar u zult er niet van eten; uw ezel zal van voor uw ogen weg geroofd worden en niet naar u terugkeren; uw kleinvee zal aan uw vijanden gegeven worden, en er zal geen verlosser voor u zijn. Een volk dat u niet kent, zal de vrucht van uw land en heel uw arbeid opeten. U zult alle dagen alleen maar onderdrukt en uitgebuit worden. U zult veel zaad naar de akker brengen, maar weinig inzamelen, want de sprinkhaan zal het opvreten. Wijngaarden zult u planten en bewerken, maar u zult geen wijn drinken of iets verzamelen, want de worm zal het opeten. Olijfbomen zult u hebben in heel uw grondgebied, maar u zult u niet met olie zalven, want uw olijven zullen afvallen.

Van de berg Gerizim en Ebal klonk de zegen en de vloek. Deuteronomium 28

Liefdevolle relaties en de onderlinge trouw in de relatie met God en het land brengt veel vreugde.

Uit de boeken van het Oude Testament is op te maken hoeveel de HEERE houdt van het gewone goede leven in de dorpen en steden en op de boerderijen en de smeden. De HEERE kan genieten van een bruiloft en het scheppen van water uit de bron en het klappen van de weefgetouwen, het optrekken van een herder met de kudde door de velden en het wannen van de tarwe. Het is niet goed gegaan tussen het volk en het land. Het volk Israel heeft met zijn zonden en zijn ongehoorzaamheid veel schade toegebracht aan het goede leven, de oogsten, de worp van jonge dieren, de huwelijken. Dat zou in de toekomst veranderen. Er komt een huwelijk tussen het volk en het land zoals een jongeman trouwt met een jonge vrouw. Israel zal zich in het vervolg meer verantwoordelijk voelen voor hun land. Het zal iets hebben van verliefdheid en een sterke verwachting en een vreugde die niemand hen afneemt. Het zal allemaal ingebed zijn in het nieuwe verbond van God met Zijn volk. God zal zijn als de bruidegom die Zich verblijdt over de bruid. Er zal een nieuw en vreugdevol leven aanbreken van God met Zijn volk in een eenheid die nooit meer verbroken zal worden. En het kenmerkende zal de vreugde zijn, de blijdschap die niet wordt aangetast door teleurstelling of verdriet. Jesaja 62:5 *Uw land zal getrouwd worden. Want zoals een jongeman trouwt met een jonge vrouw, zo zullen uw kinderen trouwen met u; zoals een bruidegom zich verblijdt over zijn bruid, zo zal uw God Zich over u verblijden.*

Blijdschap en eenheid.

Hoogte- en dieptepunten van Jeruzalem in de geschiedenis.

God heeft Zich voorgenomen om van Jeruzalem iets moois te maken. Er zijn situaties geweest waarin het ideaal dichtbij was, zoals in de tijd van koning David en Salomo. Maar die tijden zijn op de vingers van één hand te tellen. De tijden waarin Jeruzalem zich van haar oorsprong en bestemming vervreemde zijn legio. Het visioen wat de HEERE in Ezechiël 8-11 laat zien is zo'n inktzwart moment in de geschiedenis. De bevolking van Jeruzalem is totaal de weg kwijt. Waar je dan aan moet denken is 'de afgoden'. Het speelde van laag tot hoog. Men had de God van Israel de rug toegekeerd en in plaats daarvan zocht men heil bij de zonnegod of de goden uit Egypte enz. Al naar gelang een land of volk succesvol was, werden hun goden gekopieerd. De goden brachten een andere manier van denken en van leven op gang. De gerechtigheid die God Zijn volk via de THORA aanleerde was op zulke momenten in de geschiedenis ver te zoeken. Toch houdt de HEERE vast aan Zijn oorspronkelijke plan. We zien het in perioden van opbouw van stad en tempel na de ballingschap in Babel in de vijfde en vierde eeuw v Chr. onder leiding van de profeten Zacharia en Haggai en later Ezra en Nehemia. We zien het na de her-inwijding van de tempel na de aanval op het geloof van Israel in de tijd van Antiochus Epiphanes IV van 167-164. Het Chanoekafeest getuigt er jaarlijks van binnen de Joodse gemeenschap.

Het Chanoekafeest in de synagoge van Alkmaar.

En toen Jezus dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar.

Het herstel van Jeruzalem is ook duidelijk de opzet geweest van God bij het zenden van Zijn Zoon. Toen de Heere Jezus op breed gedragen afwijzing stuitte van het Joodse volk, deed Hij Zijn beklag over Jeruzalem. Lukas 19:41-44 *En toen Hij dichtbij kwam en de stad zag, weende Hij over haar. Hij zei: Och, dat u ook nog op deze uw dag zou onderkennen wat tot uw vrede dient! Nu echter is het verborgen voor uw ogen. Want er zullen dagen over u komen dat uw vijanden een wal rondom u*

zullen opwerpen, u zullen omsingelen en u van alle kanten in het nauw zullen brengen. En zij zullen u met de grond gelijkmaken en uw kinderen in u verpletteren. Ook zullen zij in u geen steen op de andere steen laten, omdat u het tijdstip waarop er naar u omgezien werd, niet hebt onderkend. Maar zelfs na 70 na Chr. – bij de verwoesting van Jeruzalem en tempel door de Romein Titus – bleef God uitzien naar een herstel van Jeruzalem of wellicht beter een herstel van de relatie met Zijn oude volk Israel. Lucas 21:24 God heeft in het boek Deuteronomium aangegeven dat Hij een plaats zocht waar Hij Zijn Naam zou doen wonen. God vond Jeruzalem en de HEERE heeft die plaats (hamakom/mokum) nooit opgegeven. Deuteronomium 12:5 Maar naar de plaats die de HEERE, uw God, uit al uw stammen zal uitkiezen om Zijn Naam daar te vestigen, naar Zijn woning moet u vragen en daarheen komen. God steekt Zijn verlangen naar het ideale Jeruzalem niet onder stoelen of banken. Hij wil er aan herinnerd worden. Om die reden heeft Hij wachters over Jeruzalem aangesteld, normaal mensen die op de sjofar blazen bij onraad. Die moeten de stad en haar inwoners voortdurend herinneren aan Gods plan om van Jeruzalem een stad van gerechtigheid te maken. Jeruzalem 62:6. Op uw muren, Jeruzalem, heb ik wachters aangesteld. Nooit zullen zij zwijgen, heel de dag en heel de nacht niet. U die het volk aan de HEERE doet denken, gun u geen rust. Normaal is een mens er niet op gesteld voortdurend achtervolgd te worden met verwijten en klachten. Maar de HEERE wil feitelijk niet anders dan dat de mensen Hem dag en nacht te herinneren aan Zijn voornemen om Jeruzalem te maken tot de lof van de aarde. Tot een stad waar iedereen hoog van opgeeft. Jesaja 62:7 Ja, geef Hem geen rust, totdat Hij Jeruzalem gegrondvest heeft en gesteld heeft tot een lof op aarde.

Jeruzalem in goede en slechte dagen.

De HEERE heeft op zich geen spijt van de disciplinaire maatregelen die Hij nam om Zijn volk op de rails te krijgen. Reeds in *de woestijntijd* liet de HEERE Zijn ongenoegen voelen wanneer het volk ernstig in de fout ging. *De Richterentijd* die volgde op de inname van het land Kanaän, voelt als een hartslag van de ups en downs, van voor- en tegenspoed naar aanleiding van de afwijking van Gods THORA en de herstelde trouw aan het verbond. Afwisselend zien we de strooptochten van de Nomaden over de landbouwgronden van Israel en de verlossing die God via een de rechter zoals Gideon tot stand bracht. Men kon de klok er bijna op gelijk zetten. Als de rechter gestorven was week het volk weer van het goede spoor af. De koningentijd veranderde daar in die zin wat aan, dat het koningschap van David en zijn familie in Jeruzalem aanvankelijk een stabiliserende factor vormden. Toch waren de rijks-scheuring van Israel en Juda – als straf voor de fouten van koning Salomo – en de achtereenvolgende ballingschappen naar Assur en Babel evenzovele bewijzen dat God het volk afnam wat Hij hen had geschonken. En dat had een reden: de afgodendienst en een wetteloos leven hing er onlosmakelijk mee samen. Toch begrootte het de HEERE elke keer opnieuw om Zijn volk zo angstig en berooid te zien. Het deed God wel wat dat die mensen hun gewassen inzaaiden en hun akkers met wijnranken verzorgde, terwijl de vijanden de oogst binnenhaalde en zij er zelf niet van genoten. God verlangde naar de tijd dat dat definitief tot het verleden zou behoren.

Sterker, God heeft gezworen dat die tijd zou aanbreken dat het 'nooit meer' zou gebeuren. Jesaja 62:8 *De HEERE heeft gezworen bij Zijn rechterhand en bij Zijn sterke arm: Nooit zal Ik uw koren meer geven als voedsel aan uw vijanden, en nooit zullen vreemdelingen meer uw nieuwe wijn drinken waarvoor u zich ingespannen hebt!* Er zou een tijd komen dat het afgelopen zou zijn met de taferelen van vluchtende Joden en grijnzende tegenstanders. Het volk van God zou zelf eten wat het gezaaid had en drinken wat het verbouwd had. Niemand zou het van hen afpakken. Het is een beeld van de nieuwe eenheid van God met Zijn volk en andersom. Een eenheid die verworteld is in de gerechtigheid en heiligheid van de mensen op de nieuwe aarde. Er zal met andere woorden geen gedachte zijn aan straf of vervelende consequenties omdat God en Israel helemaal op één lijn zullen zitten. De wijn van het land zal men in de voorhoven van de tempel in het nieuwe Jeruzalem drinken. Een duidelijker manifestatie van de verbondenheid en de saamhorigheid van God met Israel kan bijna niet gegeven worden. Jesaja 62:9 *Maar wie het inzamelen, zullen het eten en de HEERE prijzen, en wie hem oogsten, zullen hem drinken in de voorhoven van Mijn heiligdom.*

Het oogsten van de wijndruiven en het drinken van de wijn.

Mensen uit Israel én de volken op de nieuwe aarde gericht op Jeruzalem en de HEERE.

Het mooie van Jesaja is dat de beelden weliswaar ontleend worden aan de geschiedenis van God met Zijn oude volk Israel, maar de toekomst getuigt van de entree van de volkeren. De HEERE heeft bij de profeet Jesaja vanaf het begin de volkeren in het oog gehad, waar het om Jeruzalem gaat. Jesaja 2 spreekt al van de volkeren die optrekken naar Jeruzalem. Feitelijk begint deze trek naar Jeruzalem natuurlijk al direct na de Hemelvaart van Christus en de uitstorting van de Heilige Geest. Daarmee wordt het startschot van de wereldwijde evangelieverkondiging afgegeven. Maar de stroom van mensen die zich van de volken op aarde vanuit alle windstreken naar Jeruzalem zal bewegen zal op de nieuwe aarde niet opdrogen. Ook dan zal men op Jeruzalem en op de HEERE georiënteerd blijven.

Jesaja 2:2-5 Toekomstige heerlijkheid van Jeruzalem.

Het zal in het laatste der dagen geschieden dat de berg van het huis van de HEERE vast zal staan als de hoogste van de bergen, en dat hij verheven zal worden boven de heuvels, en dat alle heidenvolken ernaartoe zullen stromen.

Vele volken zullen gaan en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de HEERE, naar het huis van de God van Jakob; dan zal Hij ons onderwijzen aangaande Zijn wegen, en zullen wij Zijn paden bewandelen.

Want uit Sion zal de wet uitgaan, en het woord van de HEERE uit Jeruzalem. Hij zal oordelen tussen de heidenvolken en veel volken vonnissen. En zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen.

Geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen. Oorlog voeren zullen zij niet meer leren. Huis van Jakob, kom, laten wij wandelen in het licht van de HEERE.

Alle obstakels tussen de mens en God moeten uit de weg geruimd worden.

In het Nieuwe Testament zien we Johannes de Doper die de weg baant voor de Messias. Hij vult de dalen op en topt de bergen af zodat er een begaanbare weg is voor de Heere Jezus Christus. Het blijkt niet vooral Christus voor Wie veel obstakels moeten worden verwijderd, maar de mens moet – om Christus werkelijk te kunnen verwelkomen in zijn leven – breken met de zonden in zijn leven en de ongerechtigheid. Johannes doet een sterk beroep op de Joodse gemeenschap vanwege de noodzaak tot bekering. Hij is echt, wat men noemt een boeteprediker. In diezelfde lijn worden de volken opgeroepen de weg naar Christus toe van alle obstakels te ontdoen. Er moet heel wat gebeuren voordat blinde heidenen hun hart en leven opgeruimd hebben, zodat Christus er toegang krijgt. Het is zeker waar dat het Christus is, Die met de verzoening van de zonden schoon schip maakt en met de vernieuwing door de Heilige Geest een nieuwe inhoud aan het bestaan verleent van ieder gelovig mens, maar het gaat niet buiten de mens om. Ook de mens zelf moet – door Gods genade en Geest aangeraakt – de wil en het vermogen ontvangen om te breken met foute manieren van leven en denken. Wil men het nieuwe leven aanleren, dan gaat dat onherroepelijk gepaard met het afleren van een aantal zaken die redelijk desastreus zijn voor het leven van God en mens. Vandaar de oproep om *een banier* omhoog te steken boven de volken. Het is een vlag waar aan mensen zich kunnen oriënteren. Het is richtinggevend. Daar moeten ze zijn. Daar ontmoeten zij God en daar ontmoeten zij elkaar. Jesaja 62:10 *Ga door, ga door, de poorten door, bereid de weg voor het volk, verhoog, verhoog de gebaande weg, zuiver hem van stenen, steek een banier omhoog boven de volken.*

Verhoog de gebaande weg, zuiver hem van stenen.

Aan alles wordt duidelijk dat God Jeruzalem ziet als het centrum van de wereld.

De boodschap van Jesaja 62 is er een die zijn weerga niet kent. Het is niet zo dat het bereik ervan beperkt is tot de stammen van Israel. Aan alles wordt duidelijk dat God Jeruzalem ziet als het centrum van de wereld. Het goede nieuws moet dan ook reiken tot de grenzen van de aarde. Alle volken moeten er mee worden bereikt, iets wat overeenkomt met bijvoorbeeld een woord van Jezus in Markus 13:10 *En het Evangelie moet eerst gepredikt worden aan alle volken.* God spreekt Jeruzalem aan. Soms wordt die stad *de dochter van Sion* genoemd, omdat het woord vrouwelijk is en Sion een van de heuvels, waarop Jeruzalem gebouwd is. Terwijl de tempel feitelijk op de heuvel Moria is gebouwd (2 Kronieken 3:1), is Sion toch een soort van synoniem voor Jeruzalem geworden.

Opmerkelijk is dat er niet alleen sprake is van het heil, maar ook van de Heiland. Het heil komt, maar de Heiland heeft Zijn loon ook bij zich. Wij zijn het loon van de Heiland> De gelovigen uit de volken worden door de Heere Jezus bij wijze van spreken aan het eind van de tijd verzameld in Jeruzalem. Uiteindelijk weten we dat *het Nieuwe Jeruzalem* niet zozeer een stad is met muren en poorten, maar een enorme menigte van uitverkoren mensen uit Gods oude volk Israel en de volken. Zoals de schapen het arbeidsloon van de herder worden genoemd, zo zijn de gelovigen uit Israel en de volken de opbrengst van het verlossingswerk van de Heere Jezus Christus. Zie staatje. Jesaja 62:11 *Zie, de HEERE heeft het doen horen tot aan het einde der aarde: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw heil komt, zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.*

Zijn loon heeft Hij bij Zich en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.

Jesaja 40:10,11	Zie, de Heere HEERE zal komen tegen de sterke, en Zijn arm zal heersen. Zie, Zijn loon heeft Hij bij Zich, <i>Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit</i> . Als een herder zal Hij Zijn kudde weiden: Hij zal de lammetjes in Zijn armen bijeenbrengen en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.
Jesaja 62:11	Zie, de HEERE heeft het doen horen tot aan het einde der aarde: Zeg tegen de dochter van Sion: Zie, uw heil komt, zie, <i>Zijn loon heeft Hij bij Zich en Zijn arbeidsloon gaat voor Hem uit.</i>
Openbaring 22:12	En zie, Ik kom spoedig en <i>Mijn loon is bij Mij</i> om aan ieder te vergelden zoals zijn werk zal zijn.

Er is uiteindelijk een God en een volk en een stad.

Natuurlijk er is geen scheiding tussen Jeruzalem en Gods volk, maar ze kunnen en zullen wel van elkaar onderscheiden worden. Er is uiteindelijk een volk én een stad. Het heilige volk, dat zijn de verlost van de HEERE, in die zin dat het de mensen zijn uit het Joodse volk en de volken die de Heere Jezus hebben aangenomen als hun Verlosser en Heere. Men is niet alleen gelovig, maar houdt zich ook aan de geboden van God. Openbaring 22:14 Jeruzalem is het centrum van het volk Israel, dat met de twaalf stammen ten noorden en ten zuiden van het Heilige Gebied woont. Jeruzalem is ook het centrum van de volkerenwereld – althans de gelovigen daaruit – de mensen die deel hebben aan Gods Koninkrijk. Maar het is ook een stad met huizen en straten, de plaats waar God woont. In die zin zoekt God die stad zoals een verliefde jongeman zijn bruid zoekt en God verlaat die stad niet, zoals de bruidegom zijn bruid nooit meer zal verlaten. Er zal op de nieuwe aarde een volstrekt ander leven zijn, gekenmerkt door recht en vrede waarin mensen op een goede manier samenleven met God en met elkaar en ook het land floreert. Er is niet alleen de afwezigheid van oorlog, maar ook een vrede en gerechtigheid van God die de harten en gedachten doortrekt als bron van het doen en laten. De metaforen herinneren opnieuw aan het huwelijk. Jesaja 62:12 *Zij zullen hen noemen: het heilige volk, de verlost van de HEERE, en u zult genoemd worden: Gezochte, Stad die niet verlaten is.*

God woont op de nieuwe aarde te midden van Israel en de volken.

